

Kom til mig

- og jeg vil give jer hvile. — siger Jesus i Mattæus 11,28. Denne hvile har alle mennesker brug for. Jesus er vor skaber, genløser, frelser og ven. Her skal man være. Han er vejen, sandheden og livet.

Bibelen underviser i hvad Jesu har gjort for os mennesker. Læs du bibelen, så send en lille bøn om at forstå det. Her står frelsesplanen beskrevet.

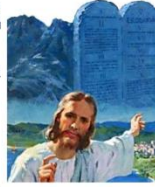
Lovbrud

Synd er lovbrud, det siger bibelen i 1. Joh. 3,4. Synd er noget meget grimt og ækkelt noget, for det er adskillelse fra Gud. Himmelske engle står og græder over det menneske der begår synd.

Husk sabbatsdagen

"Husk sabbatsdagen og hold den hellig. I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal; men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde. . . . For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Der for har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den."

2. Mos 20, 8-11

Sabbaten varer fra solnedgang til solnedgang

Bibelen underviser os i at ære Gud. Vi ærer Gud hver dag; og ærer specielt Gud på den særlige dag Gud har sat til side. Vi ved det er **lørdag**, for ugen har slået den takt i de 6000 år jorden har eksisteret. På flere syd-europæiske sprog hedder lørdag sabbat.

Jesus renser synd bort i helligdommen

Som mennesker må vi bede og sige undskyld til Jesus for det vi har gjort forkert. Så kan Jesus føre sagen videre for himlens domstol.

I dag er Jesus i den himmelske helligdom, og beder for vor skyld. Han er vor ypperstepræst. I **Bibelen** f.eks. Rom 8,34 står der at Jesus går i forbøn for os.

Synd og lovbrud er en alvorlig sag, og det må frem for retten, hvis vi skal opnå nåde og tilgivelse. 1 Joh. 3,4

De døde ved ingenting

Prædikerens bog 9,5

Bibelen og den kristne religion

lærer at de døde ikke ved noget, de mærker ingenting! For det levende menneske er både krop, sjæl og ånd og disse hænger sammen. Dør mennesket er der kun den døde krop tilbage, og livsånden vender tilbage til Gud, for det var Gud der gav livsånde. Præd 12,7. Vi er som mennesker skabte af Gud, som det står i 1 Mos 2,7. Mennesket "blev en levende sjæl" som Paulus så fint udtrykker det i 1 Kor 15,45.

Ved skabelsen blæste Gud livsånde i mennesket (1.Mos. 2,7) da begyndte hjertet at pumpe blod ud i kroppen – og således også til hjernen. Når hjernen får tilført ilt, kan mennesket begynde at tænke. Får hjernen ikke længere ilt – ved døden – så kan mennesker ikke længere tænke. Således er mennesket ikke længere nogen ånd og sjæl – og kroppen bliver liggende i sin grav til opstandelsens morgen. Mennesket ved og mærker intet i graven.

Jesus sagde at den lille pige sover, da hun lå død. Luk 8,52 Døden er som en søvn, og vi mærker intet når vi sover. Herefter blev der gjort et mirakel.

Jesus kommer igen

Bibelen fortæller os at Jesus kommer igen, på samme måde som Han fór op, på himmelfartsdag. Apostlenes gern. 1,9-11. Snart vil Jesus vise sig i himlens skyer igen, og vi skal alle se ham. Joh. åbenbaring. 1,7

Henning Pedersen

1 t. · 🌐

Dagens gademission gik Kgs. Nytorv-Amagertorv-Nørreport. Nogenlunde fordeling mellem sabbatstraktater, Kristi Genkomst og Renser synd-traktater. Med gode appeller, samtaler og venlige smil. Jeg endte mellem Kultorget og Nørreport hvor jeg mødte Robin fra Pinsekirken og hvor billedet et fra. Robin har en meget høflig tilgang, man kun være taknemmelig for! Hans budskab er også Jesus. Han var frisk på dette billede.

Nede ved toget blev jeg mindet om at have småpenge på mig, da jeg selv indkasserede en indstændig appel om udlevering af penge. Men jeg henviste manden til Jesus, som har alt.

[Se alle billeder](#)

Unge og stolthed

Vidnesbyrd for menigheden bind 2

1868 - egw var 41 år

Selviskhed og kærlighed til verden

Hannah Mores forsømmelighed

Stolthed hos de unge

De unges ansvar

1869

Selvbedragede unge

Det uregerlige medlem

En selvcentreret og diktatorisk ånd

Midler mod sentimentalitet

Moralsk besmittelse

1870

De unges sanselighed

Vigtigheden af selvbeherskelse

Irettesættelse mod egenkærlighed

Fanatisme og uvidenhed

Råd til en nydelsessyg datter

Forfejlet følsomhed

1871

Ingen prøvetid efter Kristi komme

Stolthed hos de unge

Kære Søster O: Jeg ville gerne have haft talt med dig før vi forlod ____, men jeg blev forhindret af mange ting. Jeg skriver ikke med en særlig stor forhåbning om at dette brev vil gøre en særlig forandring i din adfærd så vidt det angår din religiøse erfaring.

Med hensyn til dig har jeg følt mig ret bedrøvet. Ved møderne i ____, dvælede jeg ved generelle principper og søgte at nå hjerter ved at fremføre et vidnesbyrd jeg håbede ville udrette en forandring i dit religiøse liv. Jeg har prøvet at skrive, som det er givet i *Vidnesbyrd* nr. 12, om farerne de unge er i ____ Der fik jeg vist at der var begået en fejltagelse i din børnelærdom. Dine forældre havde undervist og fortalt dig at du var en naturlig kristen. Dine søstre havde kærlighed for dig der smagte mere af forgudelse end af helligelse. Dine forældre har haft en uheldig kærlighed for sine børn og har forblindet deres øjne for deres mangler. Når de ind imellem er lidt vågne, har dette (174) været anderledes. Men du er blevet rost og forkælet så meget at din evige interesse er på spil.

Jeg så at du ikke kendte dig selv. Du har en selvretfærdighed som binder dig i bedraget om din åndelige færdighed. Til tider har du mærket lidt til Guds Ånds påvirkning. Men du er fremmed overfor forvandlingen ved sindets fornyelse. »Skik jer ikke lige med denne verden, men lad jer forvandle gennem en fornyelse af jeres sind, så I må kunne skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, velbehagelige og fuldkomne.« Du har ikke haft denne erfaring, derfor intet anker. Du er ikke en kristen og alligevel er det blevet fortalt dig i hele dit liv at du var en naturlig kristen. Du har taget det for givet at du var rigtig på den, selv om du langt fra var accepteret af Gud. Dette bedrag er vokset med din opvækst og har styrket sig med din styrke og truer med at vise sig som en ruin.

Du og din søster P har haft megen stolthed som vil være en anstødssten på Guds dag. Egenkærlighed og hovmod, stolthed over klæder og udseende, har fået overhånd. Selviskhed har holdt dig fra det gode. I må begge omdannes fuldstændigt, en gennemgribende fornyelse af sindet, en gennemgribende forvandling, ellers vil du ikke få del i Guds rige.

Din optræden, dit gode udseende, dine kælder vil ikke begunstige dig for Gud. Det er den moral værdi den store JEG ER lægger mærke til. Væk fra Kristus er der ingen egentlig person! - eller karakterskønhed, ingen virkelig fuldkommenhed i måder eller adfærd, uden ydmyghedens, sympatiens og den sande helligheds helligende nåde.

(175) Jeg er blevet vist at sjæle vil gå tabt ved din påvirkning og eksempel. . . . Din selvfølelse er meget stor; men husk at himlen ser på det moralske værd og vurderer karakteren som dyrebar og værdifuld ved den indvendige besmykkelse, en sagtmelig og stille ånds smykke, som i Guds øjne har stor pris. Kostelig klædedragt, ydre besmykkelse, personlig tiltrækning, går ned i betydningsløshed i sammenligning med denne værdifulde evne: en ydmyg og stille ånd. Din kærlighed til din egen nydelse og tilfredsstillelse, din mangel på indvielse og helligelse, har været skadelig for mange. Dem som var faldet fra kunne du ikke gøre godt imod, for dit liv var som alle andre verdsliges liv.

Når dem, som føler sig tvunget til at bryde den kraft Satan har over vore unge, siger til dig i sorg at hvis du ikke ændrer dine vaner, kan de ikke forblive i Guds værk som oversætter, hvordan kan du da stille dig trodsigt op mod dem, uden at være ked af din egen handlemåde? Hvordan ser den Frelser, som gav sit liv for dig, på din opførsel? Og alligevel mener du at du er forfulgt. »Thi for Kristi domstol skal vi alle træde frem, som vi er, for at enhver kan få igen, alt efter som han har handlet her i livet, godt eller ondt.« Når du står frem for denne store og frygtindgydende domstol, hvorfra beslutninger ikke kan appelleres og hvor der ikke vil være nogen mistydning, ingen misforståelse, så vil du være tavs. Du vil ikke (511) have ét ord at sige som forsvar for din handlemåde. Du vil stå skyldig, fordømt og håbløs, medmindre du bortlægger dine synder nu og arbejder ihærdigt på anger og ifører dig selv Kristi retfærdigheds klædning.

Review and Herald d. 25. juli 1854

Lad ikke jeres unge kammaraters meninger påvirke jer. I tænker måske at I har et stort offer at gøre, men ser I sagen i dens sande lys, har I intet at gøre. I ændrer kun det dårlige til det gode, og synd og ondt til retfærdighed, død til liv. Vil I opgive enhver afgud? Hvis der er en ting som I ikke vil opgive, er den jeres afgud. Den vil lukke jer ude af himlen."

Review and Herald d. 17. december 1889

De som elsker Gud bør være dybt interesserede i børnene og de unge. Gud kan åbenbare sin sandhed og frelse for dem. Jesus kalder de små som tror på ham for lammene i hans hjord. Han har en særlig kærlighed og interesse for børnene. Jesus har sagt: »Lad de små børn være; I må ikke hindre dem i at komme til mig; [ingen må sætte nogen forhindringer i vejen for at børnene kommer til mig] thi Himmeriget hører sådanne til.« Jesus har gennemgået prøvelser og sorger som barndommen er genstand for. Han kender de unges sorger. Med sin Helligånd, drager han børnenes hjerter til sig, medens Satan arbejder på at holde dem borte fra ham. De dyrebareste ofre som børn kan give til Jesus, er deres barndoms friskhed. Når børn søger Herren af hele hjertet, vil han finde dem. Det er i disse første år at de er mest sårbare, hjertet er modtagelig for fremskridt. Alt som ses og høres gør indtryk på de unge sind.

tilbage til .. Vidnesbyrd for menigheden bind 2, side 173

De unges indflydelse i ____ strækker sig ligeså langt som de er kendt og deres uhellige livsførelse er legendarisk; og ingen har haft mere indflydelse i denne forkerte retning end du. Du har vanæret din bekendelse og været en elendig repræsentant for sandheden. Det sande vidne siger: »Jeg kender dine gerninger: du er hverken kold eller varm. Gid du (176) var kold eller varm! Derfor, fordi du er lunken og hverken varm eller kold, har jeg i sinde at udspy dig af min mund.« Var du kold, ville der være håb om at du ville omvendes; men hvor selvretfærdighed binder op omkring, i stedet for Kristi retfærdighed, er bedraget så svært at se og selvretfærdigheden så svær at lægge væk, at det er allersværest at nå. En uomvendt, gudløs synder stor i gunstigere forhold en disse.

- "En naturlig kristen!" Denne bedrageriske tanke har for mange været som et selvretfærdighedens klæde og har ledt mange til et formodet håb i Kristus, som ellers ikke har nogen erfaringsmæssig kundskab om ham, af hans erfaring, hans prøvelser og hans selvfornægtende og opofrende liv. Deres retfærdighed som de rener for så meget er kun snavsede pjalter. Kristus, den elskede Lærer, siger: »Hvis nogen vil gå i mit spor, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig!« Ja, følg ham igennem ondt så vel som godt. Følg hans eksempel med at hjælpe de mest trængende og venneløse. Følg ham uden at tænke på selvet, vær rig på selvfornægtende og selvopofrende handlinger for at gøre andre godt; selvom du forhånes så hån ikke igen, vis kærlighed og medfølelse for den faldne slægt. Han regnede ikke sit eget liv for kært, men gav det hen for os alle. Følg ham fra den ringe krybbe til korset. Han var vort eksempel. Han fortæller dig at vil du være hans discipel må du tage korset op, det foragtede kors og følge ham. Kan I drikke af bægeret? Kan I tømme den kalk, som Jesus skal tømme?»
- Dine handlinger vidner om at du er fremmed for Kristus. »Kan samme kildevæld give både velsmagende og bittert vand? Kan et figentræ, mine brødre! bære oliven, eller et vintræ figener? Ej heller kan en salt kilde give fersk vand. Er der nogen viis og forstandig iblandt jer, så skal han ved sin gode færd lade det komme frem i gerning med visdommens sagtomdighed. Men huser I bitter misundelse og egennytte i jeres hjerter, så ros jer ikke løgnagtigt på trods af sandheden! Den »visdom« kommer ikke ovenfra, men er jordisk, sjælelig og stammer fra de onde ånder. Thi hvor der er misundelse og egennytte, der er forvirring og alt, hvad ondt er. Men visdommen ovenfra er først og fremmest ren, dernæst fredselskende, mild, hensynsfuld, fyldt med barmhjertighed og *gode frugter*, fri for partiskhed og hykleri. Og retfærdighed er frugt af en sæd, der sås i fred til gavn for dem, som stifter fred.«

Dine forældre har svigtet meget i opdragelsen af deres børn. De har ladet dem være fri for byrder som er yderst vigtigt for dem at bære. Fordi de ønsker at behage sig selv, fik de lov til at blive i sengen og døse morgnens bedste og dejligste timer væk, medens deres føjelige forældre var oppe og slide med livets byrder. Disse børn har ikke lært at modstå deres tilbøjeligheder og kæmpe mod deres ønsker; de har ikke lært at udholde strengthed. De er i stort omfang blevet fritaget for hjemmepligter og dette har været til skade for dem. De har aldrig lært selvfornægtelsens eller selvopofrelsens handling. De vil ikke underkaste sig og arbejde flittigt med en opgave som ikke er efter deres smag. Deres opdragelse er (183) meget mangelfuld. Dog fylder stolthed - tom, pralende stolthed - deres hjerter. Søster O anså sig selv for at være over dem hun omgikkes, da de, for hende, ikke var så megen opmærksomhed værd. Sammen med dette har hun en hårdnakket vilje til at gøre hvad der behager hende uanset andres behagelighed, ønsker og fornødenheder. hun har et uheldigt gemyt, som, medmindre det overvindes fuldstændigt, vil være årsag til mange skygger på hendes stivej og forbitre hendes bedste venners tilværelse.

Selvbedragede unge

Bror O: Jeg er blevet vist de unges farer i et syn. Din sag blev vist for mig. Jeg så at du ikke havde besmykket din bekendelse. Du kunne have gjort noget godt og dit eksempel kunne have været til velsignelse for de unge som du har været i blandt, men, ak! din inderste sjæl har ikke været omvendt til Gud. Hvis du havde gået den vej en konsekvent kristen går på, ville dine pårørende og venner være påvirket af din gudfrygtige vej og følge i dine fodspor. Min bror, dit hjerte er ikke rigtigt hos Gud; dine tanker er ikke ophøjede; du lader dine tanker gå i en forkert løbebane. Din vandel har ikke taget en ren, ophøjet tone. Dine vaner har været sådan at de skader dit fysiske helbred og har været til død for det åndelige. Du kan ikke have fremgang i religiøse sager før du er omvendt.

(289) Når du erkender Guds krafts forvandlede indflydelse på dit hjerte, vil det kunne ses i dit liv. Du har manglet en religiøs erfaring, men det er ikke for sent for dig nu at opsøge Gud med det alvorligste hjertefølte råb: »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst? Du kan aldrig blive en sand kristen før du er omvendt helt igennem. Du har været mere en fornøjelseselsker end en gudselsker. Du har søgt efter fornøjelser, men har du fundet virkelig lykke i dette? Du har forsøgt at gøre dig behagelig for unge uerfarne piger. Du har haft dine tanker så meget på dem at du ikke kunne rette dem opad mod Gud og himlen. »Tvæt hænderne, I syndere! og rens hjerterne, I tvesindede!« Denne formaning kan bruges på dig. Du behøver at lære Guds veje, vilje og gerninger. Du behøver ren og ubesmittet religion; du behøver at opelske opbyggelige følelser. Lad være med at udøve ondt og lær at udøve godt. Guds velsignelse kan ikke hvile på dig før du bliver mere lig Kristus.

Jeg smertes når jeg ser manglen af gudsfrygt hos de unge. Satan tager tankerne og vender dem til en kanal der er fordærvet. Et selvbedrag er over mange af de unge. De tror de er kristne, men de er aldrig blevet omvendte. Før dette arbejde skal udføres i dem, vil de ikke forstå gudfrygtighedens mysterium. Der er ingen fred for den onde. Gud forlanger hjertets sandhed og oprigtighed. Han ser jer og ynkes over jer og alle de unge som ivrigt følger barnagtige bagateller og bortødsler kostbar tid på værdiløse ting. Kristus har købt jer til en dyrebar pris og giver jer ære og herlighed hvis I vil have det, men I vender jer fra det dyrebare løfte om evigt liv, til jordens tarvelige og utilfredsstillende fornøjelser.

Dit arbejde i denne retning vil ikke være til nytte, men give et stort tab. Syndens løn er døden. Liv og himlen er foran (290) dig, men du synes ikke at kende til dets værdi. Du har ikke mediteret over himlens dyrebare ting. Hvis ryggen vendes til Kristi uvurderlige kærlighed, hvis himlen, herligheden og evigt liv betragtes af lille værdi, hvilken grund skal vi da lægge for vore handlinger? hvilken anledning er der da til henrykkelse? Vil tåbelige sportskampe og en række sindsoprivende fornøjelser da tiltrække tankerne og adskille sig fra Gud og sløve hjertet for gudsfrygt?

Oh, jeg beder dig som har så lille interesse for hellige ting, at nøje ransage dit eget hjerte. Hvilken bøn vil du sende til Gud for dit verdslige, uindviede liv? På den frygtelige dag vil du ikke have nogen bøn at sende op. Du vil være stum. Tænk, oh, tænk, i dine fornøjelsessøgende stunder, at alle disse ting får en ende. Har du et korrekt livssyn, endeløst liv med Gud, hvor hurtigt vil du ændre dit sind, din handlemåde og dit selskab og vende din hengivenhedsstyrke til Gud og himmelske ting. Hvor resolut vil du med foragt afvise at vige fra fristelser som har bedraget og fanget dig. Hvor nidkær ville dine anstrengelser være for det velsignede liv. Hvor ihærdige og alvorlige må dine bønner til Gud for hans nåde for dig må blive, for hans kraft må støtte dig og hjælpe dig til at modstå djævelen. Hvor flittig vil du være for at udnytte enhver religiøs foret for at lære Guds veje og vilje. Hvor omhyggelig ville du ikke være i at meditere over Guds lov og at måle dit liv med dens krav. Hvor bange ville du ikke være for at du skulle synde i ord og handling og hvor alvorlig for at vokse i nåde og sand hellighed. Din samtale vil være over tåbelige ting, men ikke om himlen. Så vil herlige og evige ting åbne sig for dig og du vil ikke hvile for du vokser mere og mere i åndelighed. Men jordiske ting gør krav på din opmærksomhed og Gud glemmes. (291) Jeg beder dig indstændigt at vende helt om og søge efter Herren, så han kan findes hos dig og du kan kalde på ham så længe han er nær.